

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priellovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **S.**, spol. s r.o., ul. S., X., IČO: X., Česká republika, zast. JUDr. M.B., advokát, G., X., B. proti žalovanému: **H.**, s.r.o., M., X., L., IČO: X., zast. JUDr. A.B., advokát, M., X., B., **o zaplatenie 710.060,- Kč s prísl.**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 17 Cb 87/00-371 zo dňa 23. apríla 2004, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 17 Cb 87/00-371 zo dňa 23. apríla 2004 v časti o zaplatenie istiny 710.060,- Kč s 10% úrokom z omeškania od 1.2.2000 do zaplatenia **p o t v r d z u j e** . V napadnutej časti trov konania **m e n í** tak, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 56.058,- Sk.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania a dovolacieho konania vo výške 118.943,50 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 710.060,- Kč s 10% úrokom z omeškania od 1.2.2000 do zaplataenia a zaplatiť mu náhradu trov konania vo výške 108.782,- Sk na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Krajského súdu v Nitre č.ú. 6015-40526-162/0720 sumu 7.600,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 21.8.2000 sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 710.060,- Kč s príslušenstvom z titulu, že žalovanému požičal sumu 850.000,- Kč za účelom nákupu investičného zariadenia. Pôžičku v uvedenej výške prevzal konateľ žalovaného Ing. J.N., ktorý jej prevzatie potvrdil svojim podpisom. Poskytnutie uvedenej sumy žalovanému potvrdili aj svedkovia Z. a V.. Svedkyňa V. pripravila sumu 850.000,- Kč z pokladne (trezoru) žalobcu za účelom poskytnutia pôžičky a svedkyňa Z. ako konateľka žalobcu uvedenú sumu žalovanému odovzdala. Napokon táto skutočnosť je zaevidovaná aj v účtovníctve žalobcu. Skutočnosť, že Ing. J.N. súdu preukázal, že do Českej republiky išiel až v ranných hodinách dňa 10.2.1999 ešte nevyklučuje, že tam nemohol byť aj dňa 9.2.1999. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že žalobca neposkytol žalovanému, zastúpeného konateľom žalovaného uvedenú pôžičku a je teda povinný požičanú sumu po čiastočnom započítaní vrátiť, k čomu ho súd svojim rozhodnutím zaviazal. Keďže vychádzajúc z obsahu výdavkového pokladničného dokladu, bol žalovaný povinný požičanú sumu vrátiť do 31.1.2000, dňom 1.2.2000, sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, preto krajský súd priznal žalobcovi v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občian. zák. úroky z omeškania, ktoré sú v zmysle nariadenia vlády ČR č. 142/94 Zb. vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby ČNB, ktorá bola ku dňu 1.2.2000 vo výške 5% (dvojnásobok je teda 10%). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vzniesol námietku aktívnej legitímácie žalobcu. Podľa jeho názoru na strane žalobcu by mali byť fyzické osoby a to J. Z. a M.Z. Namietal nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného. V prípade, ak skutočne došlo k vykonaniu právneho úkonu pôžičky,

jednalo sa o úkon vykonaný v mene súkromného podnikateľa Ing. J.N. Žalobca nepreukázal jednoznačne skutočnosti dosvedčujúce prevzatie pôžičky ako aj záväzku dlžníka, vrátiť predmet pôžičky a ani dĺžku dohodnutej doby, to znamená, že sa nedosiahla zhoda vôle a neboli splnené podmienky vzniku zmluvy o pôžičke. Voči spoločnosti žalovaného ide len o fingovaný právny úkon. Navrátil jednoznačne preukázal, že na územie Českej republiky prišiel až dňa 10.2.1999 a že dňa 9.2.1999 sa na území Českej republiky vôbec nenachádzal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č.k. 1 Obo 246/2005 zo dňa 25. októbra 2005 rozsudok Krajského súdu v Nitre zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 176.880,- Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvého stupňa. Krajský súd dostatočne zistil skutkový stav, nevyvodil však z neho správne právne závery. Žalobca právo uplatňuje len na základe fotokópie výdavkového pokladničného dokladu z 9.2.1999 č. 20075, pričom však originál dokladu, ako dôkaz predložiť nevedel. Žalovaný pritom počas celého konania spochybňoval vierohodnosť, pravosť a autentičnosť dokladu a nepovažoval ho za platný účtovný doklad. Fotokópia pokladničného dokladu, o ktorom žalovaný navyše tvrdí, že tam uvedené údaje sú dopisované, nemôže byť hodnoverným dokladom o tom, že žalobca žalovanému pôžičku poskytol. Prevzatie pôžičky napokon popieral aj Ing. J.N. a bolo preukázané, že dňa 10.2.1999 bol u žalobcu a vykladal tam tovar. Dňa 9.2.1999 bol na Slovensku a vzdialenosť medzi P. a D. vylučuje, aby bol tento deň aj v P.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že neexistuje reálny dôkaz o tom, že pôžička bola žalovanému poskytnutá a fotokópia výdavkového pokladničného dokladu, ktorého autentičnosť žalovaný popiera, nemôže byť hodnoverným dokladom o tom, že žalovaný podpísal pôžičku vo vymáhanej sume. Uvedený záver je však v rozpore so skutočnosťou, keďže

originál dokladu mal súd k dispozícii. Z uvedeného dôvodu žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom č.k. 1 Obdo V 25/2006-487 zo dňa 29.3.2007 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolací súd, hoci v úvode vlastného hodnotenia správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia uvádza, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, pri rozhodovaní vychádzal z opačného skutkového záveru a uvedenú skutočnosť za preukázanú nepovažuje. Od súdom prvého stupňa zisteného skutkového záveru sa podstatným spôsobom odchyľil bez toho, aby sám vykonal akékoľvek dokazovanie. Konštatovanie odvolacieho súdu, že žalobca nevedel súdu predložiť originál dokladu, je však v rozpore s obsahom spisu. V konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie písomoznalcom, ktoré nariadil súd. V posudku znalca hneď v úvodnej časti (č.l. 97) uvádza, že mu na skúmanie bol predložený výdavkový pokladničný doklad zo dňa 9.2.1999 v originálnom vyhotovení. Podľa spisu mu ho poskytol žalobca a jemu ho po skončení znaleckého skúmania znalec vrátil. Zo spisu nevyplýva, že by odvolací súd od žalobcu predložený doklad žiadal. Z uvedených dôvodov sú skutkové a z nich vychádzajúce právne závery odvolacieho súdu predčasné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci samej nie je dôvodné.

Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti, ktorou mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 710.060,- Kč s 10% úrokom z omeškania od 1.2.2000 do zaplatenia, ako aj proti zaplateniu trov konania vo výške 108.782,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie 710.060,- Kč titulom pôžičky, ktorú poskytol žalovanému § 657

Občian. zák. Žalobca žalovanému požičal dňa 9.2.1999 sumu 850.000,- Kč, čo vyplýva z výdavkového pokladničného dokladu č. 20075 vystaveného žalobcom a potvrdeného žalovaným. Pôžičku v uvedenej výške prevzal konateľ žalovaného Ing. J.N., ktorý jej prevzatie potvrdil svojim podpisom a pečiatkou žalovaného. Podľa uvedeného výdavkového pokladničného dokladu bol žalovaný povinný požičanú sumu vrátiť žalobcovi do 31.1.2000. Pravosť podpisu konateľa žalovaného Ing. J.N. na výdavkovom pokladničnom doklade potvrdil znalec z odboru písmaoznactva v znaleckom posudku č. 2/2002, ktorý mal k dispozícii originál výdavkového pokladničného dokladu. Poskytnutie uvedenej sumy potvrdili aj svedkovia a táto skutočnosť je aj zaevidovaná v účtovníctve žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku v sume 850.000,- Kč za účelom nákupu investičného zariadenia. Predmetnú sumu prevzal za žalovaného konateľ žalovanej spoločnosti, ktorého konanie je pre spoločnosť záväzné a žalovanému z neho vznikajú určité práva a povinnosti (§ 130, § 133 OBZ). Z poskytnutej pôžičky žalovaný v lehote nezaplatil sumu 710.060,- Kč, preto sa žalobca právom domáha predmetnou žalobou jej zaplataenia spolu s 10% úrokom z omeškania od 1.2.2000 do zaplataenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu v časti zaplataenia istiny 710.060,- Kč s 10% úrokom z omeškania od 1.2.2000 do zaplataenia podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V časti priznaných trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil. Žalovanému priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva pred súdom I. stupňa vo výške 56.048,- Sk, ktoré pozostávajú zo zaplataeného súdneho poplatku 33.968,- Sk, preddavku zloženého na znalecké dokazovanie v sume 8.000,- Sk a cestovného v sume 14.080,- Sk. Súčasne rozhodol aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi je žalovaný povinný zaplatiť trovy odvolacieho a dovolacieho konania, spolu vo výške

118.943,50 Sk za tri úkony právnej služby, ktoré súd považoval za účelné – prevzatie a príprava veci, podanie dovolania, zastúpenie na pojednávaní dňa 13.11.2007 (jeden úkon právnej služby 14.150,- Sk, RP 164,- Sk, DPH 19%) súdny poplatok za dovolanie 67.936,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 13. novembra 2007

JUDr. Alena Priecelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: